

מפגש מס' 126

דף מקורות

איוב כ"ח - ל"ב

אמונתו של איוב כנקודת חוסן

1. מלבי"ם לאיוב כ"ט, ג:

"בהלו נרו עלי ראשי" - ...ההצלחה הנפשית, וממשיל זה כנר אלוה שהיה מאיר על ראשו להשפיע עליו חכמה ודעת, עד שלאור הזה היה יכול לילך גם בחשך, כי אינו אור הפועל על החוש רק המאיר בנפשו, נר אלהים החופש חדרי בטן:

2. מלבי"ם לאיוב כ"ט, כ:

"כבודי חדש עמדי" - רוצה לומר שכבודי היה מתחדש תמיד. שתחת שתחילה היו מכבדים אותי מפני היראה, היה אחר כך מצד האהבה ומצד שראו שאני ראוי לכבוד.

3. הרב סולוביצ'יק, איש האמונה הבודד, עמ' 72:

איוב! כששפעו עליך חסדי... והיית מאנשי שם ובעלי השפעה... לא מלאת את התפקיד שחסדי הטילו עליך. איש תם וישר היית, ירא אלקים, סר מרע. לא השתמשת בכחך ועשרך לרע. נתת הרבה צדקה. לא נמנעת מלהמציא עזר וסעד לרבים ועמדת להם בעת צרה ומצוקה. אולם חסרה לך אותה מידת החסד הגדולה בשני מובנים: א. מעולם לא נשאת בעול הציבור ולא השתתפת בצערו וביגונו. ב. לא הרגשת את ייסורי היחיד הסובל. כאיש המחונן בלב טוב רחמת לרגע על יתום; כסף רב היה לך ולא חסרת כלום כשנתת נדבה הגונה. אמנם חסד - משמעותו מקיפה יותר מסנטימנט חולף, מרגשות זולה. חסד תובע יותר מדמעה רגעית, ממטבע קרה. חסד פירושו התמזגות עם הזולת, הזדהות עם כאבו, הרגשת האחירות לגורלו. מידת החסד הזו לא היתה בך, לא בנוגע אל הרבים ולא ביחסיך עם היחיד.